

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Minona

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 101.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403939839808/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

Tonerne af hendes Sang, der smeltende og blødt klang derindefra, næsten betog ham Aandedrættet. Det var de bekjendte Linier af Axel Thorsens Viser:

Gud dennem forlade, som Aarsag er,
At de ei sammen maa være,
Som have hinanden af Hjertet kjær,
Og elske i Tugt og Ære.

Da rev Viggo heftigt Døren op, og idet han skjælvende af Bevægelse stillede sig foran den forskrækkede Helene, udbød han med voldsomt tilbagestrængt Lidenskab: »Gud, Frøken Johnsen! forbyder vist *dem* at være sammen, hvis Forbindelse ikke alene vanærer dem selv, men bringer Skam og Elendighed over Andre. Og hvis De tager ligesaa lidt Hensyn til hans Bud, som til Deres egen Ære, saa maa De i dette Tilfælde adlyde mig! jeg har Ret til at tale saaledes, thi jeg er min stakkels Moders eneste Beskytter – og jeg siger Dem i hendes Navn, at De maa forlade dette Huus. Vil Fader ikke undvære Dem – saa maa han sørge for et andet Opholdssted til Dem, end hans Kones – min Moders Hjem» – idetsamme følte Viggo et smerteligt Greb i sin Arm: det kom fra hans Fader, som ubemærket havde nærmet sig og hørt de sidste Ord. Helene, der først med ubeskrivelig Forundring, senere med heftig Bevægelse havde lyttet til Drengens Ord, udbød nu lidenskabeligt i en Tone, der indeholdt baade en Bøn og en Befaling: »Aagesen! jeg beder Dem – ikke et Ord til *ham!*» Hendes Blik, der udtrykte den inderligste Medlidenhed, traf i dette Øieblik selv Viggos Hjerte. Det forekom ham som Jorden vaklede under hans Fødder, og idet han forgjæves søgte at samle sine Kræfter, styrtede han bevidstløs om paa Gulvet.

En farlig Hjernebetændelse var Følgen af denne Rystelse. Under sin Sygdom blev han pleiet af Helene, der dog, saavidt det var muligt, undgik at bemærkes af sin Patient, og overlod sin Plads som Sygevogterske til hans Moder, saasnart Faren var overstaaet. Fru Aagesen var, som sædvanligt, udtømmelig i Klager, men hun omtalte ikke med et Ord den Forklaring imellem dem, som havde givet Anledning til det Oprin, der var nær ved at koste Viggo Livet; og